

MOTERŲ DIRVĄ

Balandis (April), 1949

No. 4.

MŪŠŲ
LAIKRAŠTIS

A.L.R.K. Moterų Sąjungos
Organas

Moterų Sąjungos Centro Valdyba 1947-9

Ofiso adresas: 4559 So. Paulina St. Chicago 9, Ill.

Dvasios vadas—KUN. N. PAKALNIS,
259 No. 5th St., Brooklyn, N. Y.

Pirmininkė—ALBINA DRIZA, 1238
Broadway Ave., Grand Rapids, Mich.

Vice pirmininkė—VERA GALNAITĖ,
717 W. 18th St. Chicago 16, Ill.

Raštininkė—ALBINA POŠKIENĖ, 4559
So. Paulina St. Chicago 9, Ill.

Centro Rašt. namų adresas: 6606 So.
Washtenaw Ave., Chicago 29, Ill.

Izdininkė—ELENA STATKIENĖ, 4559
So. Paulina St. Chicago 9, Ill.

IZDO GLOBĖJOS

ELZBIETA PAURAZIENĖ, 17403 Quin-
cy Ave., Detroit 21, Mich.

FRANCES BAČINSKAS, 39 Providence
St. Worcester, Mass.

SEPTINTOJI CENTRO NARĖ

NELLIE MEŠKUNAS, 91 Congress Ave.,
Waterbury, Conn.

DAKTARAS-KVOTĖJAS

DR. S. BIEŽIS, 2201 W. Cermak Rd.,
Chicago 8, Ill.

DIREKTORĖS

Connecticut valst.—NELLIE MEŠKU-
NAS, 91 Congress Ave., Waterbury, Conn.

Illinois valst.—MARIJONA SRIUPSĖ,
6733 So. Campbell Ave., Chicago 29, Ill.

Massachusetts, Maine ir New Hamp-
shire valst.—GENEVIEVE KANEB, 21
Commodore Rd., Worcester, Mass.

Michigan valst.—MARIJONA KASE
16856 Littlefield, Detroit 27, Mich.

New York ir New Jersey valst.—
STELLA STRAZDAS, 135 Liberty St.,
Linden, N. J.

Ohio valst.—ONA STEPTEL, 1218 Cas-
tleton Rd., Cleveland Heights, Ohio.

Pennsylvania valst. — J. TAMANAUS-
KIENĖ, 218 Oak St. Minersville, Pa.

Maryland valst.—ALDONA MATUKAI-
TĖ, 1427 W. Lexington St. Baltimore 23,
Md.

ORGANO REDAKTORĖ

SOFIJA SAKALIENĖ, 2056 W. 23rd
St., Chicago 8, Ill.

LITERATINĖ KOMISIJA

VERA GALNAITĖ, 717 W. 18th St.
Chicago 16, Ill. ANTANINA WACKELL,
237 Millbury St., Worcester, Mass. MARI-
JONA JOKUBAITĖ, 175 Fillmore St.,
New Haven, Conn.

SKUNDŲ IR APĖLIACIJŲ KOMISIJA

M. DELIONIENĖ, 10 Shannon St. Wor-
cester, Mass. M. PAUKŠTIENĖ, 4318
Maplewood St., Chicago 32, Ill. K. SRIU-
BIENĖ, 1627 So. 51 Ct., Cicero 50, Illi-
nois.

ATSTOVĖS I FEDERACIJOS TARYBĄ

VERONIKA LIUTKIENĖ, 32 Arthur
St., Worcester, Mass. ANTANINA BAR-
VITZ, 2013 Canalport Ave., Chicago 16,
Illinois

LEGALIS PATARĖJAS

ADV. JOSEPH GRISH, 77 W. Wa-
shington St., Chicago, Ill.

"MOTERŲ DIRVA"

Leldžia Amerikos Lietuvių Romos
Katalikų Moterų Sąjunga

PRENUMERATA:

Am. J. Valst metams	\$2.00
Pusmečiui	\$1.00
Vienas egz.	.15
Užsienyje metams	\$2.50
Pusmečiui	\$1.25

"MOTERŲ DIRVA"

2056 W. 23 St., Chicago 8, Illinois
Telephone FRontier 6-1754

WOMEN'S FIELD

Published monthly by ALRC Women's
Alliance of America

SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single copy	.15
In foreign countries yearly	\$2.50
Six Months	\$1.25

WOMEN'S FIELD

2056 W. 23 St., Chicago 8, Illinois
Telephone FRontier 6-1754

Amerikos Lietuvių R.K. Moterų Sąjungos Centro Valdyba ir "Moterų Dirvos" redaktorė džiaugsmingai sveikina visas sąjungietes, kuopų ir apskričių valdybas, veikėjas, visas "Moterų Dirvos" korespondentes, bendradarbes ir bendradarbius su Kristaus Prisikėlimo Šventę.

Gyvenkime Prisikėlusioje šviesoje ir ji teviešpatauja mūsų organizacijoje ir Jūsų namuose, visoje šeimoje.

Pašalpos Skyriaus Klausimu

Perskaičius S. Sakalienės straipsnį "Svarstykite Svarbų Klausimą" reikale pašalpos skyriaus mūsų organizacijoj ir rimtai pažiūrėjus į šį dalyką, taipgi prisiminus visus praeities nemalonumus dėl pašalpos kilusius kuopų ir apskričių susirinkimuose, taip pat ir seimuose, ir aš darau savo išvadas.

Visos žinome, kad didžiausius nemalonumus kuopų, apskričių susirinkimuose ir seimuose iškelia Pašalpos Skyrius su įvairiais skundais. Jei ligonė negauna pašalpos dėl nesilaikymo to, kas yra pasakyta konstitucijoje, arba gauna, pagal jos apskaičiavimus, nepilną pašalpą, taipgi jei dėl tam tikrų susitrukdyimų jai tenka palaukti ilgesnį laiką, tuomet kaltas centras — Centro Valdyba. Neužtenka vien to

kaltinimo. Tokia narė pradeda visur skleisti žalingą organizacijai propagandą, kad Moterų Sąjunga nėra gera, negerai tvarkoma, nemoka pašalpos ir tam panašiai. Niekados narė nesimuš į krutinę, kad gal tas įvyko dėl jos pačios kaltės; arba nepadarys investigacijos, kad gal tas atsitiko dėl kuopos sekretorės apsileidimo, nesilaikymo konstitucijos, ar kitokių priežasčių. Vienaip ar kitaip — vis Centro Valdyba kalta, organizacija negera. Ar pagalvojama, kokia tuo būdu pikta propaganda eina Sąjungos nenaudai.

Šie, ir kitokie čia neišvardyti, nepasitenkinimai, išeiną iš Pašalpos Skyriaus, buvo iš pradžių, yra dabar ir nebus išvengta ateityje, nežiūrint kaip tą skyrių sutvarkytume. Kita, dabarti-

niu laiku, dėl sulaikymo pašalpos narės, sulaukusioms 60 metų amžiaus, naujos narės į pašalpos skyrių nesi-rašo.

Tad kaip mes nesvarstysime šį klausimą, rasime, kad Pašalpos Skyrius kenkia Moterų Sąjungai augti ir ateitis pramatoma dar blogesnė. Nėra didelis dalykas panaikinti Pašalpos Skyrių. Narės, kurios per daugelį metų priklausė Pašalpos skyriui, mokėjo mokesčius ir nėra ėmusios pašalpos, gal būt, jausis nuskriaustos. Pasakysiu, kad iš vienos pusės žiūrint yra taip, o iš kitos pusės — ne. Įsirašydama Sąjungon — Pašalpos Skyriun narė ne-padarė sutarties, kad tada ir tada sirgs ir pašalpą turi gauti. Ji rizikavo, Sąjunga taipgi rizikavo. Nieks nežino savo ateities, nieks nežino, kas rytoj žmogų laukia. Bet paklausk žmogaus, kuris yra laimingesnis: ar tas, kuris sirgo, ar kuris nėra sirgęs. Nesirgusios narės turi tikrai džiaugtis ir Dievui dėkoti, nes sveikata yra brangiausias žmogaus turtas. Kuri narė rustauja, kad ji priklausė Pašalpos Skyriui, mokėjo mokesčius ir negavo pašalpos yra lygu tam, kad neslėptų pykčio, kodėl ji nesirgo.

Ryšium su šiuo yra ir kitas klausimas, kurį gali prisieiti svarstyti: ar mes norėsime mokėti didesnius mokesčius, jei Valstybių Apdraudos departamentai to pareikalaus? Šį klausimą narės turi svarstyti savo kuopų susirinkimuose šaltai, nesikarščiuojant, ir svarstykite jį prieš seimą. Taip pat rašykime tuo klausimu į "Moterų Dirvą", reiškime savo nuomonės, kad visos narės žinotų, kokios nuomonės yra tos ar kitos kuopos narės.

Aš sutinku su S. Sakalienės pareikšta mintimi, kad reikia panaikinti Pašalpos Skyrių ir tuojau įvesti didesnius Apdraudos (pomirtinės) Skyrius.

Panaikinus Pašalpos Skyrių, galėtume daugiau dėmesio kreipti ir į lietuvių kultūros palaikymą per mūs sąjungą. Dabar kaip tik yra laikas, nes antroji mūs karta jau užima visas vietas lietuvių gyvenime. Ką dabar seimuose dvi, tris dienas praleidžiame svarstydamos pašalpos reikalu skundus, kiek dėl klausimo tų skundų išsvargstame, kiek jie atstovėms nervų sugadina, tas laikas galima būtų sunaudoti naudingesniems reikalams. Tada gimtų nauja dvasia, nauji sumanymai, nauji darbai, kurie atidarytų plačius kelius mūs sąjungai augti ir klestėti.

—V. L.

Pranešimas

Šiuo pranešame, kad Moterų Sąjungos Mass., Maine ir New Hampshire valstijų apskričio priešseiminis suvažiavimas bus gegužės 22 d. šių metų, Aušros Vartų parapijos patalpose, 153 Sterling Street, Worcester, Mass. (seniau buvo Highfield Road).

Suvažiavimas prasidės 1 val. po pietų. Kadangi suvažiavimas be galo svarbus, tai kviečiame kuopas, priklausančias apskričiai, prisijusti kuodaugiau-siai atstovų.

Prašome atstovų nesivėluoti, nes turime daug svarbių reikalų aptarti.

Moterų Sąjungos Mass., Maine ir New Hampshire Apskričio Valdyba:

*Pirm. A. V. Knežienė,
Rašt. A. M. Wackell.*

P. S. — Dar kartą noriu priminti, kad svetainės adresas yra: 153 Sterling Street, Worcester, Mass. (seniau buvo Highfield Road).

Pavydumas yra kandis širdžiai, piktšasnis minčiai ir rūdis sielai.

—Crowley

Redakcijos Pastabos

Pašalpos klausimas mūs sąjungoj pasirodo yra opus klausimas, bet jis imamas rišti ne taip, kaip reikėtų. Tenka girdėti, kad kai kurios kuopos, net vienas apskritis, ketina šaukti seimelį, kuriame "gausią vėjo Centro Valdyba ir redaktorė dėl sugalvojimo panaikinti Pašalpos Skyrių." Esą, anksčiau panaikino pašalpą narėms, sulaukusioms 60 metų amžiaus, o dabar nori visai panaikinti šį skyrių.

Šnekėjimais kur ką pasitikom, seimeliais, protestais, pasmerkimais ir kitokiais nerimtais išsišokimais tikrovės nepanaikinsim ir to klausimo neišrišim. Čia reikia šalto galvojimo. Reikia tuo klausimu rašyti ir į "Motery Dirvą". Kiekvienas raštas, ar jis bus už ar prieš tilps mūs organe, nes jis tar nauja mums, mūs reikalams svarstyti. Gražų pavyzdį davė buv. Moterų Sąjungos centro pirmininkė V. Liutkienė, kurios straipsnis telpa šiame numeryje. Kuopų susirinkimuose taipgi reikia šis klausimas kelti ir rašyti į organą tas, kaip buvo kalbėta ir nutarta. Kai gerokai per organą išsišnekėsime, tuomet lengviau bus busimam seimui tą klausimą svarstyti, nes visos žinosim didžiūmos narių nuomonę.

Palikus Pašalpos skyrių, kaip yra, seimas būtinai turės keisti kai kuriuos konstitucijos Pašalpos skyriuje paraграфus, kuriais būtų apribuotas pašalpos ėmimo laikas ir daugiau kreipiamas dėmesio į ligą, už kurią narė ima pašalpą.

Redaktorė prieš save turi naują L. R. Katalikų Susivienijimo Amerikoje konstituciją. Perskaičius pašalpų mokėjimo tvarką, pastebėjau, kad ir Susivienyme sulaukusius narius 60 metų

amžiaus toks pat patvarkymas liečia. Be to, LRKSA pašalpų išmokėjimas yra periodinis, reiškia nėra tokio išnaudojimo organizacijos, kaip pas mus. Ir mokesčiai LRKSA Pašalpos Skyriun yra aukštesni, negu mūsų. Vienok netenka girdėti, kad Susivienyme nariai lermuotų visus tuos patvarkymus. Juk daug ir sąjungiečių priklauso prie Susivienymo, joms ten gerai ir nesuranda priekabių. Pas mus gi kitaip. Viskas negera ir Centro Valdyba kalčiausia.

Prabėgo jau didesnė pusė mūsų vaiaus. Kol kas džiuginančių rezultatų iš niekur nesigirdi. Girdėt, kad sulaukymas pašalpos narėms, sulaukusioms 60 metų amžiaus, statoma kliutimi gavimui naujų narių.

Bet juk nepriklausančios prie mūsų organizacijos moterys ir merginos nežino šių visų permainų. Kalbinant naujas nares, reikia aiškinti mūsų dabartinę naują konstituciją ir dabartinis planas pašalpų mokėjimo. Jei į Pašalpos Skyrių sunkiau yra įrašyti narę, kalbinkite į Pomirtinės Skyrių. Ateityje, kai Sąjungoje bus padidintų pomirtinės skyrių, tos narės galės persikelti į juos.

Geru noru visko galima atsiekti.

Norime, kad organizacija gyvuotų, gyvenkime kitaip. Visomis priemonėmis ieškokime jai naujų narių.

Gražus sumanymas ir sektinas pavyzdys kitoms. Buvusi Centro išdininkė ir vice pirmininkė ir ilgametė 21 kuopos pirm. Jadvyga Čepulienė per dienraštį "Draugą" padarė atsisauki-

mą į atvykusias iš tremties moteris ir mergaites kviečiant rašyti į "Moterų Sąjungą. Kurios įsirašys į jos kuopą per šį vajų, ji pati apmokės gydytojui už išpildymą blankos.

Dabar visose kolonijose randasi atvykusių tremtinių, kodėl jų nekviesti įsirašyti į Sąjungą? Jos įneštų daug gyvumo mūsų tarpan.

Kanadon iš tremties yra nuvykus dailininkė A. Tamošaitienė, kuri yra autoritetas lietuviškų tautiškų drabužių. Vos nuvykus į Kanadą tuojau pasistengė suruošti pirmąją meno parodą, kuri įvyko gruodžio 5 d., YMCA salėje. Parodą atidarius, dail. Tamošaitienė savo kalboje pabrėžė, kad Lietuva, tai Rytų Europos liaudies meno lopšys, kad mūsų senų medinių bažnyčių, varpinių, triobėsių, pakelėse rymančių smuklių ir kryžių originalumas ir ornamentų įvairumas domina visus menininkus ir meno mylėtojus. Viena iš turtingiausių ir gražiausių

meno sričių — tai audiniai. "Liaudies meno kibirkštį, kaip Olympo ugnį, mes išnešėm iš savo senosios tėvynės, kad ir svetur gyvendamos galėtume išlaikyti ir ugdyti lietuvių dailę ir reprezentuoti mūsų kraštą", pareiškė dailininkė.

Paroda buvo užėmus keturis kambarius. Ir ko joj nebuvo. Pačios dailininkės išaušti kilimai su Baltija ir gintaro rūmais, su koplytėlėmis, pakelių kryžiais, tautinių šokių figurom, daugybe tautinių audinių, raštuotų mezginių, odos išdirbinių ir t. t.

Svetimtaučiai parodą skaitlingai lankė ir gerėjosi.

Vertėtų ir mums, sąjungietėms, kuria nors proga (seimo ir kitu kuriuo susibūrimu) suruošti panašią parodą.

Centro išdininkės Elenos Statkienės vyras Antanas serga. Ligonis gydomas namie. Savo darbuotoją užjaučiame, o ligoniui linkime greit pasveikti.

Katalikių Moterų Veikla Chicagoje

Kovo 20 d. Chicagoy įvyko lietuvių katalikų vakarinių valstybių konferencija, kurioj dalyvavo ir garbusis svečias, atvykęs iš tremties, vysk. V. Brizgys.

Konferencijoj moteris atstovavo mūsų centro sekr., A. Poškienė, kuri įžvelgus į Am. lietuvių katalikių moterų gyvenimą ir veikimą sugebėjo labai trumpoje formoje perduoti garbingajam svečiui ir konferencijos dalyviams. Žemiau telpa jos pasakyta kalba.

Redakcija

Šiandien man paskirta kalbėti apie katalikių moterų veiklą Chicagoy. Tema yra plati ir įdomi.

Moterų veikimui nušviesti reikia pažvelgti į praeitį. Moterų veikimas prasidėjo tais laikais, kuomet mūsų močiutės ir tėveliai, palikę tėvynę, keliauvo į kitą pasaulį laisvės ieškoti, mokslo bei laimingesnio gyvenimo siekti.

Galima sakyti, didesnė dalis susipietė dideliame Chicagos mieste. Nors buvo jų ir kituose Amerikos miestuose, bet Chicaga — tai lopšys, kur prasidėjo organizuotas moterų veikimas, kuris yra įrašytas į Amerikos, o ypa-

tingai į Chicago, lietuvių istorijos lapus.

Šis veikimas prasidėjo ne vien tam, kad teikti savytarpinę pašalpą, draugiškumą, palaikyti katalikybę, bet ir tam, kad gelbėti mūsų tėvynei Lietuvai, palaikyti jos dvasią, jos papročius ir sulaikyti ištautėjimo bangą.

Svarbiausia, kad Chicagoje gimė vienintelė visoj Amerikoje fraternalė organizacija — MOTERŲ SĄJUNGA. Ji be galo daug pagelbėjo, mokėdama ligoje paašipus ir pomirtines. Ji prisidėjo ir prie palaikymo lietuviybės, nes jos skyriai-skyriai įsisteigė po įvairias Amerikos katalikų kolonijas. Moterų Sąjunga yra vienintelė organizacija, kurios širdis — centro ofisas — ir šiandien tebesiranda Chicagoje. Moterų Sąjunga leidžia ir savo laikraštį "Moterų Dirvą", kurį redaguoja Sofija Sakalienė.

Chicagoj turime Šv. Kazimiero Seserų vienuolyną. Kongregacijos pirmutinėms trims kandidatėms teko iš Lietuvos atvykti. Tai buvo pirmutinis lietuvių vienuolynas visoj Amerikoje. Šis vienuolynas davė progos mergaitėms pasiaukoti vaikų auklėjimui bei palaikymui lietuviybės šioje šalyje. Pradžią buvo sunki. Aukščiausiui laiminant, vienuolynas augo. Šiandien seselių jau keli šimtai. Jos veda visas Chicagoje lietuvių pradinės mokyklas, turi labai didelį skaičių pradinių mokyklų Amerikos valstijose, veda dvi akademijas: Chicagoje ir Newtown, Pa., ir 3 ligonines: Šv. Kryžiaus (Chicagoj), Loretto (Chicagoj) ir Osmond, Nebraskoj, ir vadovauja ir lietuvių senelių prieglaudoj, Chicago priemiesty.

Šia proga reikia paminėti, kad Šv. Kazimiero Akademia Chicagoj buvo pirmutinė lietuvių akademija visoj Amerikoje. Jos pirmutinė studentė-gra-

duantė buvo Angelė Evaldaitė, mūsų dienraščio "Draugo" redaktoriaus L. Šimučio žmona.

Išlaikymas tokių įstaigų visuomet yra surištas su nemažomis išlaidomis ir nė viena mokykla negali išsiversti iš savo pajamų. Šv. Kazimiero Akademijai atėjo į pagalbą moterys ir merginos — Šv. Kazimiero Akademijos rėmėjos. Susisipietusios prie akademijos darbuojasi ne tik padengimui lėšų, bet ir plėtimui kultūrinės įstaigos. Rėmėjos taipgi leidžia mėnesinį laikraštį "Šv. Kazimiero Akademijos Aidai".

Yra ir daugiau moterų organizacijų, kurios veikia įvairiose Chicago parapijose, bet čia tik paminėjau svarbesnį organizuotą centralinių organizacijų veikimą.

Baigdama noriu pareikšti, kad organizuotas moterų veikimas yra gana svarbus. Bet svarbiausias jų veikimas yra namuose. Namai yra pirmutinė mokykla, kuri deda pagrindus beaugančiai ir bręstančiai jaunai kartai. Kas išlaikė Lietuvoj lietuviybę priešpaudos laikais, jei ne močiutės namų mokykla? Čia Amerikoje ir gi tas pats. Lietuviybė Amerikoje tol bus, kol lietuvių namai bus lietuviški. Jeigu lietuviybė išeis iš lietuvių namų, tad ir kitas veikimas neturės reiškiančios svarbos. Amerikoje nėra drausmės — galima mokytis, galima rašyti, galima kalbėti savo kalboje, kurią mūsų tėvai ant tiek brangino, kad liejo kraują, guldė galvas. Visa tai atsiminę, privalome ir toliau veikti ir veiksim, kad mūsų katalikiškas-tautiškas veikimas niekad nežūtų.

Kokia motina, toks ir vaikas. Taip, kaip ji pati susitvarkė, sutvarkys ir savo vaiką, kuo ji taps, taps ir vaikas. Gimdamas jis jau turi visa tai užuomazgoje.

Kā Mums Sako Didžiosios Savaitēs Apeigos

Šitaip vadinasi paskutinioji Gavēnjos Savaitē. Didžioji-šventoji, nes tā savaitē minime ir išgyvename *didžiausį įvykį žmonijos istorijoje* — Šventąją Kristaus Kančią ir Jo mirimą už mus. Kiekviena tos savaitės diena turi didžiosios dienos vardą.

Kristaus kentėjimą ir mirimą mūsų Bažnyčia pavaizduoja gražiomis apeigomis ir maldomis. Tik susipažinus su didžiosios savaitės apeigomis, galėsime tą viską suprasti, išgyventi ir savo gyvenimui pritaikinti.

Lamentacijos (Raudos)

Šiaip vadinamos tos pamaldos, kurias Bažnyčia Didžiojo Trečiadienio, Ketvirtadienio ir Penktadienio vakarais atlieka. Tose pamaldose giedama Senojo Įstatymo pranašo Jeremijo parašytos Raudos, kuriomis jis apraudojo Jeruzalę priešių sugriautą ir sunaikintą. Raudose, gražioje Švento Rašto knygoje, pranašas dejuoja, skundžiasi, verkia ir kenčia. Svarbiausias Raudų obalsis, tai kvietimas, matant Dievo bausmę — atsiversti. „*Jeruzale, Jeruzale, sugrišk į Viešpatį savo Dievą*”.

Kā šandieną galvoja Bažnyčia, mūsų laikais, mums apie taip tolimą Jeruzalę giedodama? Toji Jeruzalė, tai, šiandieniu Bažnyčios galvojimu, yra mūsų siela. Siela, nuodėmės, atšalimo, nejautrumo sunaikinta. *Kenčiančio Kristaus akivaizdoje, Bažnyčia mus kviečia iš nuodėmės, apsvaigimo atsi-busti ir į Kristų grįžti*. Tai svarbiausias lamentacijų (raudų) pamokymas.

Giedant lamentacijas, bažnyčios viduryje, ant stovinčio trikampio dega penkiolika žvakių. Tos žvakės viena po kitos gesinamos. Jos reiškia Kristų su

visais savo artimaisiais. Tų žvakių gesinimas, tai Jo visų mokinių pabėgimas. Palieka viena neužgesinta žvakė. Tai Kristus savųjų apleistas. Ir toji žvakė nešama už altoriaus. Tai Kristaus mirimas. Netrukus ji vėl deganti išnešama ir pastatoma ant trikampio. Tai Viešpaties prisikėlimas. Tuo laiku giedantys lamentacijas kunigai padaro knygomis triukšmą, nes Kristui keliantis, žemė sudrebėjo. Tasai žvakių gesinimas primena mums ir mūsų šandienę neištikimybę Kristui. Neištikimybę, kuri Jį ir šiandien kankina.

Didysis Ketvirtadienis

Tai Paskutinės Vakarienes diena. *Švenčiausiojo Sakramento įsteigimo diena*. Bažnyčia norėtų džiaugtis ir ko iškilmingiausiai šią Dovaną pagerbti. Tačiau Viešpaties Kančios prisiminimas šią savaitę džiaugsmą slopina. Šis džiaugsmas atidedamas Dievo Kūno Šventei. Šiandien Bažnyčia tik tuo džiaugsmą tepareiskia, kad šv. Mišių metu baltos — džiaugsmo spalvos arnotą užsideda. Mišių metu džiaugsmo giesmę „Gloria — garbė Dievui aukštybėse” sugieda. O tuojau po to liūdesyje pasineria. Nuo Mišių Gloria iki Didžiojo Šeštadienio Mišių Gloria, dviem parom nutyla varpai, skambučiai ir vargonai.

Po šv. Mišių Švenčiausiasis nešamas į tam tikrą paruoštą vietą ir tenai išstatomas. *Išstatomas tam, kad žmonės už tos Dovanos palikimą, jos įsteigimo dieną padėkotų*. Kad atsilygintų už tuos įžeidimus, kurių Viešpats iš ketvirtadienio į penktadienį naktį kančios metu kalinamas patyrė.

Patapinus Švenčiausiąjį išstatymo vietoje, *apnuoginami altoriai*. Tai pri-

mena Viešpaties išvilkimą iš drabužių Jį kryžiuojant.

Tą pačią dieną vyskupų bažnyčiose, paties vyskupo laikomų mišių metu labai iškilmingai *šventinami aliejai*, kuriuos Bažnyčia vartoja sakramentus teikdama.

Dar po Mišių vyskupas *plauna kojas* dvylikai pavargėlių, nes ir Kristus taip Paskutinėje Vakarienėje darė. Tai pamokymas mums, kaip *privalome vieni kitiems patarnauti*.

Didysis Penktadienis

Viešpaties mirimo diena. Didžiausios rimties ir liūdesio diena. Šį liūdesį Bažnyčia pareiškia šitokiais būdais. Pamaldos laikomos juodos spalvos rūbuose. Pamaldų pradžioje kunigas su tarnais atsigulia kryžmai ant altoriaus laiptų. *Pamaldos pradedamos prie užgesintų žvakių.* Tai vienintėlis atsitikimas bažnytinių metų eigoje. Tą dieną minime Užgesusią Šviesą ant Kryžiaus, nenuostabu, kad ir ant altoriaus nematome šviesos. Bažnyčia šią dieną liūdi dar ir dėl to, kad *tą dieną nelaikomos šv. Mišios ir niekam neduodama šv. Komunija.*

Svarbiausia Didžiojo Penktadienio apeiga, tai *šv. Kryžiaus adoracija* — pagarbinimas. Prieš tą pagarbinimą, Bažnyčia meldžiasi už visą pasaulį, nes Kristus už visus mirė, visų išganymo norėjo. Po to, kunigas ima kryžių ir nudengdamas jį, tris syk gieda: *“Štai Kryžiaus medis, ant kurio kabėjo pasaulio išganymas”*. Choras tris syk atsako: *“Eikime, pagarbinkime”*. Kunigas neša kryžių į bažnyčios vidurį ir ten jį paguldo. Tą dieną visas katalikiškasis pasaulis pradedant popiežiumi ir baigiant paprastu tikinčiuoju, atsiklaupę bučiuoja šv. Kryžių. Bučiuojant kryžių giedami širdį draskantys ir jaudinantys žodžiai, kuriais Baž-

nyčia Kristaus vardu priekaištauja pasauliui, kam tasai Viešpatį kankino ir Jį nukryžiuojo. Tuose priekaištuose išskaitliuojamos Viešpaties geradarybės ir žmonių nedėkingumas. Jie išpinti šituo dažnai pasikartojančiu ir skaudžiu klausimu: *“Mano tauta, ką aš tau padariau? ar kuo aš tave užgavau? atsakyk man.* Negalima šitų priekaištų klausytis be susijaudinimo ir be pasiryžimo taisytis, nes visiems jie taikomi, kadangi visi nusidedame.

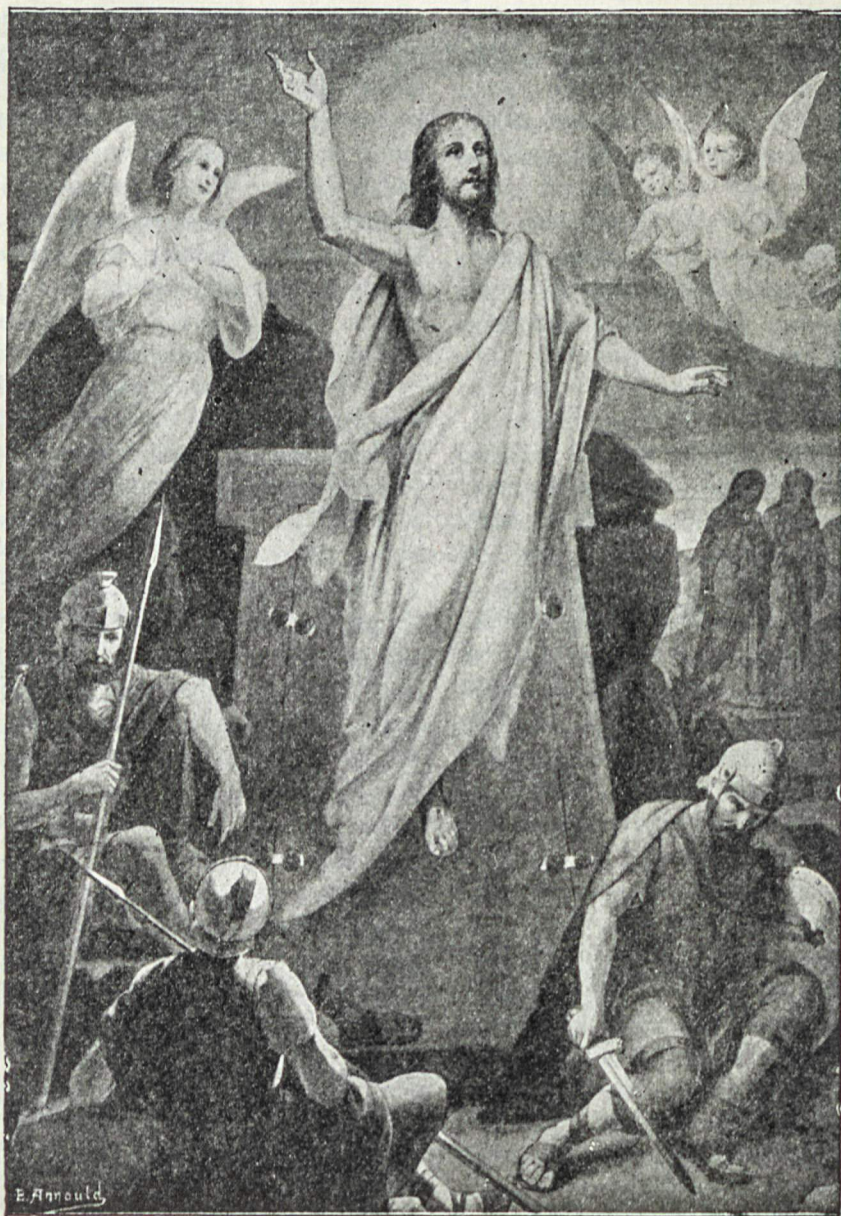
Po šv. Kryžiaus adoracijos uždegamos ant altoriaus žvakės, atnešamas Švenčiausiasis ir prasideda *trumpos pamaldos panašios į Mišias*. Tačiau, tai nėra Mišios. Svarbiausia, duonos ir vyno pašventinimo Viešpaties Kūnu ir Krauju šiandieną nėra, todėl ir Mišių nėra. Kunigas parodo žmonėms ir priima vakarykščiai pašventintą Ostiją. Bažnyčia, *iš pagarbos Kristui nelaiko šv. Mišių, nes tą dieną Jis pats atlaikė šv. Mišias*, paaukodamas save ant Kryžiaus altoriaus.

Po pamaldų Švenčiausiasis nešamas į gražiais papuoštą vietą išstatyti. Tai vadinamas *“grabas”*. Einant su procesija užgiedama gilaus liūdesio lotyniška giesmė: *“Pasitraukė mūsų Ganytojas”*. Su ta giesme visai derinasi lietuviškoji: *“Verkit angelai”*...

Didysis Šeštadienis

Šventinama ugnis, nes mūsų Viešpats sakė: *“Aš esu pasaulio šviesa”*. Pašventinta ugnis nešama į bažnyčią. Nešant, kunigas tris syk užgieda: *“Lumen Christi — Kristaus šviesa”*. Choras tris syk atsako: *“Deo gratias — Dėkui Dievui”*. Toji šviesa, tai Evangelijos mokslas, kurs sėjamas po visą pasaulį, tai šviesa, kuria ir mes likome apšviesti. Džiaugsmas ir dėkingumas turi užtvindyti mūsų širdis.

Po to *šventinama didžioji Velykinė*

Po Tavo skausmų kartybės
Nušvito diena linksmybės,
Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

Žvakė. Toji žvakė, su penkiais įsuktais į ją vaškiniais konkorežiais, reiškia prisikėlusį Kristų su penkiomis garbinomis žaizdomis Jo kūne. Šventinant šią žvakę giedama ilga ir be galo džiaugsminga giesmė, kuri pareiškia atpirktojo žmogaus džiaugsmą. „*Tegu džiaugiasi dangaus Angelų minia...*“ — šitais žodžiais prasideda ši giesmė.

Po to šventinamas vanduo, nes pirmais krikščionybės amžiais Velykų naktį būdavo krikštijami paruošti krikštui suaugusieji.

Pagaliau laikomos šv. Mišios, per šių šv. mišių „Gloria“ pasigirsta varpai ir vargonai. Pačioje Mišių pradžioje kunigas tris syk giedodamas praneša Velykinį džiaugsmą „Aleliuja“. Mišių evangelija jau skelbia prisikėlusį Viešpatį. Vidurdienį baigiasi Gavėnia ir jos pasninkas.

Prisikėlimas

Šeštadienio vakare (miestuose) ar sekmadienio rytą džiaugsmingai mini-

mas Viešpaties Prisikėlimas. Prieš procesijos pradžią, Bažnyčia savo maldose garbina šv. Trejybę, dėkoja Kristui už atpirkimą, džiaugiasi, prašo atpirkimo vaisių sieloms. Iškilmingoje procesijoje, kuri tris syk apeina bažnyčią, giedant velykines giesmes, nešami prisikėlimo ženklai: kryžius raudona stula prijuostas — tai Viešpats savo krauju nugalėjęs išganymo priešą; prisikėlusio Kristaus stovylėlė ir Velykinė žvakė.

Šv. Mišios savo apaštalo laiške kviečia mus „išvalyti senąjį raugą“, pakeisti gyvenimą ir džiaugtis, nes anot šv. Mišių žodžių: „*Tai diena, kurią Viešpats yra padaręs: džiaukimės ir linksminkimės joje*“.

Viešpaties prisikėlimas tartum antspaudas patvirtino Jo viso mokslo dievišką tikrumą ir pasidarė mūsų tikėjimo kertiniu akmeniu.

Džiaukimės ir Prisikėlusiojo šviesoje gyvenime! — Kun. A. Grauslys

Kaip Buvo Seniau Lietuvoje

Atsimenu, kokia tai buvo linksma diena, kada buvome Lietuvoje. Užgavėję Pelenų dienoje ir išpasninkavę be mėsos ir pieno per septynias savaites, dažnai neparagavę ir silkės, tikrai valgydami juodus barščius, kopūstus ir bulvės, pamirkydami į namie sutrintas garsvyčias. Mes tikrai galėjome pasakyti, kad pasninkavome susilaikydami nuo valgių. Bet senais laikais mes pasninkavome susilaikydami ir nuo įvairių pasilinksminimų: negirdėjai Lietuvoje per gavėnią linksmos dainelės, tikrai skambėjo lietuvių kataliko namuose griaudūs verksmai ir V. Jėzaus kančios giesmės. Apie šokius, vakaruškas ir

teatrus niekas net nekalbėjo. Ir piršliai-melagiai nedrįsdavo gavėnios metu važinėti su piršlybomis.

Prasidėjus gavėniai, dievoti žmonės mesdavo pypkę iš lūpų, o ne vienas „burnelės“ mylėtojas padėdavo į šalį „čērkele“ iki Velykų.

Svarbiausias darbas gavėnioje buvo atlikti velykinę ir priimti šv. Sakramentą. Darbas buvo gana sunkus, nes lietuvis neturėjo laisvų dienų nuo darbo ir neturėjo nustatytų valandų. Jis atsikeldavo kai tikrai gaidys pradėjo giedoti ir tamsoje užsidegęs „liktarnę“, ėjo gyvulių pašerti, o ir šeimininkė gerokai prieš aušrą turėjo taip pat

kiaules pašerti, karves pamelžti ir pusryčius išvirti. Tai nebuvo toks skubiai atliekamas darbas, nes nebuvo kenuotų sriubų ir priruoštų visokių maisto produktų, kaip dabar čia šeiminkės padaro: atidarė "keną", biskį pašildė ir per penkias minutes viskas paruošta. Seniau šeiminkė turėjo užminkyti duoną, turėjo, kad ir paprastai, sriubai gerai išplakti tešlą norėdama nors paprastus kleckus išvirti, o kiek to laiko reikėjo šventai dienai pusryčius pagaminti: virtinių, skrylių, švilpukų ir kitokių valgių. Tad šeiminkas ir šeiminkė turėjo nemažai darbo kiekvieną rytmetį, bet ir kiti šeimos nariai nedikino iki pusryčių: turėjo virves nuvyti, ne tiktai strangus prie plėškių, bet ir arkiams pančius, o karvėms sytus. Ir piemenėlis pratrinęs nuo miego akis turėjo botagą nuvyti, nes pavasaris prisiartina ir reikės bandą į ganyklą varyti.

Po pusryčių prasideda kiti darbai ir tada jie pasibaigia, kada saulė jau neduoda šviesos.

Pavalgius vakarienę vėl dar reikia gyvulius aprūpinti ir prisiruošti prie pavasario ir vasaros darbų. Tad vyrai grėbliams ir dalgiams kotus taiso, o piemenėlis tiems grėbliams dantis drožinėja, arba bulvėms krepšius pina. Mergaitės skubina staklėse baigti darbą, nes užėjus šienapiūčiui nesėdėsi prie kalvarato, arba staklėse. Tai vėlykinei atlikti nebuvo laiko paprastą dieną, vien tiktai sekmadieniais, arba kitokią šventą dieną. Bet bažnyčia už dešimtis ir daugiau "viorstų". Arkliai nuvargę, gi keliai pavasarį prasti — upės, upeliai patvinę. Tai lietuviai pėsčias žygiuoja į bažnyčią. Rodos išėjo tamsoj, o atėjo gerai saulei užtekėjus.

Įėjus į bažnyčią, greit bėga prie klausyklos, o randa jau ilgą eilę žmonių bestovinių. Pagalios dasigavo

klausyklos ir nuramino savo sąžinę. Priėmęs dievotai šv. Sakramentą, nebėga namo, bet laukia sumos, pamokslų, mišparų, o kartais ir karunkos. Ir vėl turi keliauti savo keliu. Gera, kad dar kišenėje atrado kapeiką, tai nusi-pirko baranką. O jei kapeikos nesusgraibė, tai užteko juodos duonos kąsnio ir vandens gurkšnio. Kol namo parėjo, vėl tamsi naktis užklupo.

Jaunoji Amerikos karta negali suprasti ir įsivaizduoti, kaip tas lietuvis buvo pasišventęs Dievo garbei ir savo sielos išganymui. O kada prisiartino šventos Velykos — Didžiajam Šeštadieniui prieš vakarą visi keliai vedantieji į bažnyčią sukruto — ne tiktai keliai, bet ir takai pilni einančių žmonių. Kai budėti per naktį prie "grabo" prisi-pildė bažnyčia — visi meldžiasi — gieda giesmes, o dar daugelis, kurie nesuskubo išpažinti atlikti, tiesiog apgulė klausyklas vienas per kitą veržiasi, kad tiktai galėtų numesti nuodėmių našta, kad galėtų prisikelti su V. Jėzumi ir giedoti "Linksmą dieną mums prašvito".

Visą naktį perbudėjus prie Jėzaus grabo, štai, bubnai sudrebino bažnyčios langus. Ir tas, kuris iš nuovargio buvo užsnudęs, trina akis, kelias ir eina su kitais gražioj procesijoje. Ir skamba galinga prisikėlimo giesmė "Per Tavo Šventą Prisikėlimą — Aleliuja". Nors išvargę, bet visų akyse žiba linksmybė, kuri rodo, kad ji lietuvių kataliko nenuduota, bet paeinanti iš jo sielos gėmių. Jo siela yra švari, jo širdis pilna džiaugsmo ir tikrai "Linksmą dieną mums prašvito", tą giesmę jis gieda neveidmainiškai, kaip kiti, kurie Velykų sulaukę neatliko vėlykinės ir iš sielos mirties (nuodėmės) neprisikėlė.

Taip buvo seniau Lietuvoje.

Paslaptingieji Margučiai

Vaikystės laikais, dar prieš anąjį karą, pas mano tėvukus gyveno kaimininkė senutė Marė Dambrauskienė, buvusi baudžiauninkė. Nuo išgyventos baudžios, sunkaus darbo ir amžiaus naštos buvo palinkusi, bet dar gyva ir judri senutė. Kas rytas nubėgdavo į bažnyčią mišių išklausyti, nors nebuvo davatka. Jos vyras buvo seniai miręs, o abu sūnūs taip pat anksti pasitraukę iš gyvųjų tarpo. Vieną ligą pakirto, o kitą mišką kertant, griūvantis medis nutrenkė. Likusi vienai viena, senutė nepalūžo ir elgetauti nenuėjo. Vertėsi verpimu. Ūkininkai iš kaimų apversdavo ją įvairiais verpiniais ir senutė Marė ištisas dienas prasėdėdavo prie ratelio.

Senutė Marė mokėdavo įvairiausių pasakų, legendų, dainų, mįslių, patarlių, priežodžių ir burtų, todėl mes, vaikai, ją mėgdavome ir dažnai apsupę jos ratelį, klausydavomės jos pasakojimų. Įdomiai papasakodavo ir iš baudžios laikų, kuriuos senieji žmonės pas mus "lažais" vadindavo.

Labiausiai senutė Marė susidomėdavome Velykų metu. Ji mokėjo kuo gražiausiai vašku marginti margučius. Šiame mene ji neužsileistų jokiame dailininkui. Ypač gražiausiai ir rūpestingiausiai įvairiomis gėlėmis arba ornamentais išmargindavo tris margučius ir juos nudažydavo gelsva, juoda ir rusva spalva. Ta pačia spalva ir daugiau nudažydavo.

Didžiojo Šeštadienio vakare, kai šventoriuje suūždavo būnai, senutė Dambrauskienė pasiimdavo savo visus tris gražiausiai išmargintus margučius, atsargiai įsivyniodavo į švarų skudurėlį ir jais nešina išeidavo į bažnyčią. Anais metais kasmet mūsų bažnyčioje

paliai Kristaus Karstą būdavo pastatomas krepšys, į kurį moterėlės kraudavo savo gražiausiai margintus margučius — Velykų dovaną bažnyčiai.

Senutė Dambrauskienė iš lėto ir maldingai priartėdavo prie Kristaus Karsto, priklaupdavo, persižegnodavo, iš skudurėlio išvyniodavo savo atsineštus gražiuosius margučius ir juos atsargiai sudėdavo į krepšį. Visus tris greitai vienas kito. Kairėje rausvajį, viduryje gelsvajį ir dešinėje juodąjį. Įdėjusi pataisydavo, kad jie tvarkingai ir dailiai gulėtų. Dar pataisydavo kitų įdėtus margučius, netvarkingiau gulintuosius.

Atidavusi savo auką, vėl persižegnodavo, pasimelsdavo prie Kristaus Karsto ir nueidavo sėsti į suolus. Juose prasėdėdavo besimelsdama visą naktį, kol tik pasibaigdavo Velykų ryto pamaldos.

Taip kasmet atlikdavo savo velykinės tradicijas paaukodama prie Kristaus karsto po tris margučius. Kadan gi kasmet vis tos pat spalvos ir tokia pat tvarka sudėdavo į krepšį savo margučius, jau paaugę mes susidomėjome ir pradėjome klausinėti senutę Dambrauskiene, kodėl ji aukojamus margučius nenudažo kita spalva ir kodėl vis po tris. Nei daugiau, nei mažiau.

Senutė savo didelėmis akimis valandėlę žiūrėjo į mus ir paglostė mūsų galvas.

—Vaikučiai, perjauni esate. Ne viską suprasite. Taip darė mano amžiną atilsį motinė, taip darau ir aš. Tik mirdama, jums tai paaiškinsiu. Tuomet būsite dideli, viską suprasite.

Daugiau klausinėti nebesiryžome. Toji jos auka mums atrodė labai paslap-

tinga, pilna pranašysčių ar burtų. O senutė Dambrauskienė neretai mums pripasakodavo ir gražių pranašysčių, simboliškai surištų su Velykinėmis ar kitomis progomis.

Prie Velykų ryto stalo drauge su mūsų šeima sėdavo ir senutė Dambrauskienė. Ji buvo įdomi visur, o taip pat ir prie stalo. Pirmiausia iš lėkštės pakeldavo rausvąjį margutį ir kreipdamasi į mus, vaikus, prabildavo:

—Vaikučiai! Aušrelė sužibėjo, vieversėliai sučiulbėjo. Sumušim po pirmą, kad mūsų žemelė būtų visko pilna.

Pirmąjį margutį sumušus ir suvalgius, senutė Dambrauskienė pakeldavo ir gelsvąjį:

—Saulutė patekėjo, Velykų žvangučiai sužvangėjo. Sumušim po antrą, kad mūsų žemelė būtų šventa.

Senutės gražių žodžių paraginti, su nuotaika mušdavome antrąjį margutį ir skubėdavome jį suvalgyti, laukdami, kada ji pakels tretįjį. Senutė atidžiai žiūrėdavo į visus valgančius. Kada paskutinytis prarydavo savo kąsnį, ji pakeldavo juodąjį margutį:

—Mūsų žemelė juoda, vargeliais išvaguota. Sumušim po trečią, kad Dievas duotų visiems sveikatą.

Tos pačios spalvos ir ta pačia tvarka margučius sumušdavome, kokia būdavo jos sudedami prie Kristaus karsito. Toliau Velykų pusryčiai tęsdavosi paprastai, be jokių senutės oracijų, pasirenkant kiekvienam pagal savo skonį ir apetitą.

Senutė Dambrauskienė mirė, bet jos velykinių margučių paslapties neteko sužinoti, nors ir buvo pažadėjusi mirėdama pasakyti. Ar toji paslaptis turėjo kokį nors ryšį su religiniu įsitikimu, ar ką nors tautiškai simboliško. O gal bendro ir panašaus su pasakytomis prie Velykų stalo jos mintimis. O gal ką nors iš ano senojo meto burtų. Mir-

dama ji tos paslapties nebegalėjo niekam pasakyti, nes mirė vienai viena palikta.

1915 m. pavasarį vokiečių kariuomenei užėmus mūsų miestelį, senutė Dambrauskienė, kopėčiomis belipdama ant namo aukšto kažko pasiimti, paslydo ir nukritusi vietoje užsimušė. Kadangi dėl karo veiksmų daugumas gyventojų buvo toliau nuo savo namų pasitraukę, tai trūko vyrų jai palaidoti. Likusios kelios moterėlės, jos kūną įsidėjusios į rankinį vežimėlį, be jokių bažnytinių iškilmių nuvežė į kapines palaidoti. Neskambėjo nė varpai, nes ir jie buvo karo sunaikinti. Vienas jų, bekrisdamas iš išdegusio bažnyčios bokšto, įkliuvo lange ir apvirtęs graudžiai žiūrėjo į dangų, lyg šaukdamasis pagalbos.

Senutė Dambrauskienė nusinešė į kapus daug ką įdomaus iš mūsų praeities. Ano meto mūsų spaudos paragintas, jos ir dar kelių senelių daug pasakų, legendų ir kitokios mūsų liaudies kūrybos buvau užrašęs. Karo veiksmams priartėjus, tą visą medžiagą drauge su savo knygomis buvau užkasęs darže į žemę, kad, namams degant, išliktų. Likimas lėmė atsidurti tremtyje Rytuose. Kai po trejeto metų sugrįžau, savo paslėpto dvasinio lobio neberadau. Iš likusių gyventojų sužinojau, kad vienas vokiečių kareivis, aptikęs darže judintą žemę, atkasė mano paslėptas knygas ir rankraščius, tikėdamasis rasti ką nors iš brangenybių. Nusivylęs radiniu, užpyko ir įsiutęs išmėtė po visą daržą knygas ir surinktos tautosakos rankraščius ir viską durtuvu subadė.

St. Širvys

Kas nori dalyką matyti be klaidos, jis ieško to, ko niekad nebuvo, nėra ir nebus.

—A. Pope

Rožė — Gėlių Karalienė

(Tęsinys iš praeito numerio)

Patraukimą prie rožės turėjęs, sako, ir didysis Konfucijus, pašvęsdamas savo poezijas jos gražumui ir kvapui — apdainuodamas ją kaip gėlių valdovę. Kalbama, kad iš 18,000 tomų knygų, sudarančių kinų imperatoriaus biblioteką, daugiau kaip 500 tomų kalba tik apie rožę ir kad imperatoriaus sodoje jos auginama tokia daugybė, kad iš jos žiedų padaroma kas metai daugiau kaip už 25,000 litų esencijos.

Įdomų vartojimą turi rožės lapeliai Turkijoje, kur daugiausia vartojami rausvi lapeliai: jais apsupa arba, geriau pasakius, apiberia vystykluose naujagimius ir iki šiai dienai ir tik, neturint jų, tam tikslui vartojamos, primenančios savo spalva rausvai raudonas dujas, kurių, kaip žinoma, išrašom į Turkiją ir Aigiptą kas metai tūkstančiai meterių.

Rožė žyduose. — Ar žinojo senieji žydai rožę, sunku tikrai pasakyti. Kai kurie mokslininkai mano, kad randamas Biblijoje žydiškas žodis “šošam” Liuterio išverstas “rožė”, reiškia ne rožę, bet raudoną leliją; iš antros pusės, pagal Talmudą — raudona rožė išaugusi iš nekaltai pralieto Abliaus kraujo ir todėl privalanti būti kiekvienos žydų nuotakos papuošalu jos vestuvių dienoje.

Rožė Aigipte. — Aigiptas susipažino su rože ne anksčiau, kaip VII amž. Kristui neužgimus, nes iki tam laikui nepastebėta jos išvaizda nei viename paminkle, nei viename papiruse.

VII amž., Ptolomejų laikais, savo puikiomis rožėmis pagarsėjo Aigipto miestelis Arsinas, kur buvo gaminamas net rožių vanduo. Aigipto valdovė Kle-

opatra, priimdama pas save Morkų Antonijų, įsakė padengti visas grindis, kur turėjo įvykti puota jam pagerbti, sluoksniu apie 50 cm. rožių lapeliais. Tas sluoksnis panašus buvo į minkštą kilimą, o kad būtų patogiau juo vaikščioti, buvo padengtas plonučiu šilkinu tinkleliu. Tokiam tikrai vienam papuošimui reikėjo mokėti apie pusantro talanto sidabro, t. y. daugiau kaip 10,000 litų.

Rožės lapeliai, kaip pasakoja Plinijus, suvaidino nemažą vaidmenį ir tolimesniame Kleopatros gyvenime. Jie padėjo jai tikintį Morkų Antonijų tikra jos meile. Kaip žinoma, pas romėnus per draugingas puotas buvo paprotys mesti į vyną lapelius iš savo vainikų ir kartu su vynu išgerti tam, kad pritrauktų tą, kuris juos metė. Kada Antonijus pradėjo abejoti Kleopatros ištikimybe ir net bijojo, kad ji jo nenuodytų, jis įsakė savo tarnui mėginti visus jam paduodamus valgius. Kleopatra, kad jį nuramintų, padarė šitokį šposą: ji įsakė apšlakstyti stipriais nuodais savo vainiko rožes ir, kada Antonijus apsvaigimo minutėje įrodinėjo jai savo meilę, nubėręs rožes nuo jos vainiko savo taurėn ir norėjo išgerti, ji greitai ištraukė iš jo rankų taurę ir tarė: “Pažiūrėk, brangus Antonijau, kaip man lengva būtų tavim atsikratyti, jeigu tikrai aš galėčiau be tavęs gyventi” ir, liepusi atvesti nuteistą mirti belaisvį, padavė jam išgerti Antonijaus taurę. Tas įvykis taip paveikęs Antonijų, kad iš savo dėkingumo jis prašė Kleopatrą visuomet jo kapą puošti rožėmis, jeigu jisai numirtų anksčiau už ją.

Rožė Graikuose. — Graikai laikė rožę dievų dovana, ir žinomoji poetė Sa-

fo davė jai gėlių valdovės vardą. Tos gražiausios iš gėlių atsiradimui, graikų poetai sustatė visą eilę puikiausių pasakų.

Anakroeno žodžiais, ji gimė iš baltos snieginės putos, dengusios Afroditos kūną, kada meilės dievaitė savo pilnoje grožyje išėjo iš jūrų. Pamatę ant jos tą ne mažiau už ją gražų žiedą, dievai nustebę apšlakstė jį nektaru, kuris davęs jam tą puikų kvapą. Bet nemirtingumą suteikdavęs nektaras, dėl kai kurių dievų pavydų, nedavė jo rožei ir ji pasiliko tokia pat mirštama, kaip ir viskas, kas gimsta ant žemės..

Pasirodžiusią visoje jos nekaltybės grožybėje ir tyrumė baltą rožę, Afroditos vaidilutės nunešė į tos dievaitės šventyklą ir papuošė jos aukurą ir apsupantį jį sodą. Rožė pasiliko balta ligi to laiko, kol Afrodita nebuvo išgąsdinta baisia žinia, jog jos numylėtas Adonis gulįs mirtinai sužeistas. Užmiršus viską, dievaitė bėga į mišką, kur gulį jos brangus numylėtinis, bėga nekreipdama dėmesio į rožės dygius, kurie žeidžia jai ligi kraujų kojas. Keli to kraujo lašai nulaša ant baltų rožių, ir iš baltų pasidaro raudoni.

Rožė Graikuose vaidino žymų vaidmenį ne tik linksmoste ir liūdnoje jų iškilmėse, bet ir namų gyvenime. Rožių vainikais, perpintais mirtomis, dabinosi jaunosios, rožėmis buvo puošiamos jos durys ir apibarstomas jungtvių guolis. Vainikus iš jų siųsdavo vienas antram įsimylėję arba dėdavo juos po namų slenksčiais.

Rožėmis ir rožių vainikais graikai barstydamo kelius karo nugalėtojams ir puošdavo jų ratus. (Homerą sako, kad Afrodita jomis papuošus Hektoro kūną ir kad Anchizas prašęs rožių papuošti savo draugo kapui. Rožėmis buvo visuomet puošiamas Gofanlo kapas). Rožės nešiojo jie ant galvos ir ant krū-

tinės taipogi kaip gedulo ženklą, kaip simbolį mūsų trumpo gyvenimo, kuris taip greitai nuvysta, kaip ir kvapioji rožė.

Iš kitos pusės jie puošdavo ja brangiųjų velionių kūnus ir kapus, paminklus ir urnas; jai buvo skiriama paslapti galia — išlaikyti numirusiųjų kūnus nuo sugedimo. Jie manydavo, kad jos kvapas yra malonus mirusiųjų vėlėms.

Ne mažesni vaidmenį vaidino rožė ir tikiybėse jų apeigose: vainikais jie puošdavo dievų status, puošiamą ypač Veneros statulą: suvytusios ant jos stabo rožės buvo laikomos net stebuklingomis. Elianas paduoda šitokį atsitikimą: žinomai Graikijos gražuolei Aspazijai tebesant kūdikiu išaugo ant veido apgama, nuo kurios ji niekaip negalėjo išsigelbėti, nežiūrint į visas žinomiausių tų laikų gydytojų pastangas. Biaurinantį veidą apgama versdavo mergaitę taip nusiminti, jog paūgėjusi ji velijo numirti, negu tokia palikti. Išgelbėjo ją iš nusiminimo sapnas: prisisapnavo jai, kad mylimas Veneros paukštis, karvelis, atėjęs pas ją jaunos merginos pavidalu, siūlydamas nuimti nuo dievaitės stalo rožės ir padaryti iš jų tepalą, kuriuo ištrintų apgamą. Aspazija padarė kaip jai buvo sakyta. Apgama išnyko ir ji paliko gražiausia Graikijos moterį.

Pačios įžymiausios Venerai šventyklos Graikijoje Kireno ir Rodoso salose buvo apsuptos puikiausiais ir didžiausiais rožių sodais. Rožė taip buvo čia gerbiama, jog net pinigai buvo kalami su jos atvaizdu.

(Dar ne galas)

Bausk gerą vaiką, kad neišaugtų blogu ir blogą, kad neliktų dar blogesnis.

—*Italų patarlė.*

Motina Ir Vaikas

ŠEŠI DORINIO AUKLĖJIMO ĮSAKYMAI

U

1. Nepatikėk vaiko abejotinos doros asmenimis.

2. Pati prausk ir aprenk vaiką, visų rūpestingumu saugodama nuo erzinių, kurie galėtų pažadinti blogus įpročius.

3. Nuo gimimo pradžios pratink vaiką miegoti su rankutėmis ant apkloto.

4. Tvarkyk vaiko gyvenimą pagal laikrodį. Veng išimčių. Netenkink jo erzina dirgsnius.

5. Stenkis palenkti vaiko instinktus sveikai disciplinai — tvarkai: valgis, miegas ir visas jo gyvenimas privalo būti tvarkomas pagal paskirtas valandas.

6. Neduok vaikui svaiginamųjų ir stiprių gėrimų: degtinės, alaus, stiprios kavos, stiprios arbatos ir t. p. Pratink vaiką susivaldyti nuo skanumynų. Jei keturių metų vaikas nesusivaldys dėl saldinių, tai aštuoniolikos metų vyras nesusivaldys savo lyties reikalavimų.

ŽUVIES TAUKAI

Vasaros metu vaikai gauna daug saulės spindulių, kurie pagamina vaiko kūne priešrachitinius vitaminus ir daug daržovių, vaisių, uogų, kuriuose yra daug vitaminų. Vitaminai yra tokios medžiagos, kurios paskatina vaikų augimą, sustiprina jų organizmą ir padaro jį atsparų įvairioms ligoms. Vitaminų dar yra šviežiam piene, svieste, kiaušinio trynyje, kepenyse, smegenyse, inkstuose ir žuvies taukuose.

Žiemos metu, kada mažiau yra saulės ir šviežių vaisių ir daržovių — duodama vaikams žuvies taukai, kuriuose

yra du vitaminai: A — prieš akių susirgimą ir D — priešrachitinis.

Jei vaikų maiste mažai D vitaminų — vaikai susergera rachitu (angliška liga). Tokių ligonių kraujuje mažai yra kalkių ir fosforo. Todėl jų kaulai yra minkšti, lengvai gali iškrypti ir nerečiai visam amžiui pasilieka deformuoti.

Žuvies taukus patariama duoti ne vien tik rachitikams vaikams, bet ir sveikiems, pradedant nuo 2 mėnesių amžiaus du kart per dieną po 1 arbatinį šaukštuką prieš valgį.

Žuvies taukai patariama gerti moterims paskutiniaisiais nėštumo mėnesiais, nes nuo jų sustiprėja kūdikio kaulai.

Karštais vasaros mėnesiais žuvies taukai greit pasensta, todėl jie vasarą nebevartojami. —*Dr. Kerpauskienė*

Jei motina budės, tėvas pritaris, vaikas klausys, tokios šeimos niekas ne palauž, o tauta milžinus išauklės.

A. Tulauskaitė

Jei Dievas Lieptų Pasirinkti?

Viename mergaičių eucharistininkių susirinkime dvasios vadas patiekė šį klausimą:

—Jei Dievas jums lieptų pasirinkti ligą, kokią jūs pasirinktumėt?

Daug atsakymų gauta, bet gražiausi atsakymai buvo sekantieji:

— Aš norėčiau būti kurčia, kad negirdėčiau pasaulio kalbų.

— Aš norėčiau būti neregė, kad nematyčiau artimo ydų, — tarė kita.

— Aš norėčiau būti nebylė, kad neatsiliepčiau mane peikiant.

— Aš norėčiau būti stabo ištikta... sukilus mano blogiems jausmams.

— Aš norėčiau gauti greitą širdies plakimą, kad Dievą mylėti.

PRIEŠ TAVO ALTORIŲ

Ateinu kartais, Viešpatie, prieš Tavo altorių
 Ir gyvenimo sunkumą su savim velku.
 Glaudžiuos mintim prie Tavo metalinių kojų —
 Aš — maža dulkelė žemės vieškelių pilkų.
 Atnešu Tau širdį — Kruviną ir sopančią, —
 Kaip kadaise nešei Tu ant Kalvarijos kalno...
 Prieš Tavo altorių neturi niekas paslapčių:
 Tu žinai — kam nuodėmė, o kam tik kančia širdis alma.
 Žmogus žmogų dažnai nuteisia ir pasmerkia, —
 Kartais akmeniu užmuštų dėl aguonos grūdo!
 Tau — vinyš gyslas taso ir kaulus nusmelkia,
 O Tu... kenti tylus ir visiems budeliams atleidi.
 Palinkstu kartais, Viešpatie, prieš Tavo altorių,
 Pinu nebylę maldą — be litanijos ir rožančių...
 Norėtusi sustingti prie metalinių Tavo kojų,
 Norėtusi palengvinti Tavo aistrių kančių.

M. Vinkšnaitienė (M. L.)

Iš Centro Raštinės

Pomirtinės išmokėtos šių mirusių
 Moterų Sąjungos narių (aktuarui reiki-
 kėjo pranešti kuriais metais mirusioji
 narė įsirašė į organizaciją ir amžių
 jos mirties dieną):

ILLINOIS

Onos Sereikienės (mirė pra-
 eitą metų, šįmet išmokėta)

K. Meizelienės

B. Bimbienės

A. Betkienės

M. Raubienės

S. Bartkaitės

E. Pietarienės

O. Kaunienės

MASSACHUSETTS

M. Kulišauckienės

O. Lazauskienės

P. Smith

U. Greškienės

L. Totulienės

A. Lipkevičienės

A. Šilanskienės

A. Zeaderienės

MICHIGAN

P. Valatkevičienės

O. Tulauskienės

A. Šalinienės

CONNECTICUT

M. Giraitienės

M. Mazens

NEW YORK

Š. Subatienės

INDIANA

E. Valenienės

PENNSYLVANIA

F. Pojunienės

P. Staniškienės

M. Jesanauskienės

M. Zigmontienės

NEW HAMPSHIRE

A. Ratkevičienės

MARYLAND

V. Guzauskienės

Mūsu veikimas kuopose ir apskrityse

Linden, N. J.

Trumpai iš 53-čios kuopos

Kuopa laikė mėnesinį susirinkimą kovo 7 d. Nutarta turėt kortų lošimo vakarą. Komisijon išrinkta J. Bandonienė ir V. Biliūtė.

Tremtiniais siuntinių siuntimo komisija raportavo: Tremtiniais pasiūsta 6 pakietai, viso yra pasiūsta net 16 pakietų. Kuopa aukavo 5 dolerius pakietų siuntimui.

V. Plungienė nuo savęs aukavo 5 dolerius tremtiniais. Turime ir kitų sąjungiečių, kaip: O. Aitutienė, B. Sebeckienė, kurios tankiai surenka aukų siuntimui tremtiniais pakietų Vokietijon.

Dėl mirties mylimos mamytės Mortos Šarkulienės reiškiamo užuojautos savo narei M. Linorth.

S. Strazdienė turėjo ant rankos padarytą operaciją. Operacija pavyko ir jau pasveiko. Iš tos priežasties ir "Motery Dirvoj" per kurį laiką nebuvo matyti žinučių iš Lindeno.

Randasi ir pora linksmų naujienų. Sąjungiečių dukrelės Ruth ištekėjo už Antano Varneckio, o Alenore su Richard Romland. Kuopa linki jaunavedžiams laimės.

Noriu dar kartą priminti, kad kuopos susirinkimai įvyksta pirmą pirmadienį kiekvieno mėnesio.

Korespondentė

Worcester, Mass.

Įdomus Susirinkimas

Vasario pradžioje įvyko įdomus Moterų Sąjungos 5-tos kuopos susirinkimas.

Šios kuopos narės, besirūpindamos

organizacijos reikalais, nepamiršta taip pat ir gero Amerikos piliečio, šios vietos gyventojų pareigų. Jos jau ruošiasi šių metų pabaigoje įvyksiantiems Worcesterio vyriausybės rinkimams. Tuo klausimu kalbėjo atvykęs iš Speakers Bureau of Plan E. Committee Mr. Paul Kranz.

Vėliau buvo labai vykusiai įscenuota tolimesnė rinkimų eiga. Atvyko išstatytieji "kandidatai". Jie kalbėjo į susirinkusius, gyrėsi, žadėjo; žodžiu, piršosi būti renkama. Pagaliau buvo išdalinti "rinkimų blankai" ir įvyko "balsavimas". Tokiu lengvu žaidimo pobūdžio būdu, sąjungietės buvo supažindintos su nauja būsiančia rinkimų sistema. Kandidatus vaidino sveitintaučių moterų klubų atstovės ir Paučiukonienė. Kuopos pirmininkės J. Mack pareiškimu, panašūs "rinkimai" galės būti suvaidinti ir kitų organizacijų susirinkimuose, kad iš anksto supažindinus žmones su visai nauja, neįprasta būsiančių rinkimų tvarka.

Ir įdomu ir reikalinga! —J.

Chicago, Illinois

Žinutės iš M. S. 55-tos kuopos

Šios kuopos veikla niekad nestovi vietoje. Daug yra atliekama gražių darbų, tik gaila, kad jie retai būna aprašomi mūsų organe.

Praeiti metai mūsų kuopai buvo gan sėkmingi. Pasidarbavimu darbščios kp. vice pirmininkės Juzės Klikunienės gauta keletą naujų narių. Įvykdinta keli sėkmingi parengimai. Kuopos iniciatyva suruoštas gražus bankietas mūsų organo redaktorei S. Sakalienei jos 25 metų "Motery Dirvos" redagavi-

mo sukakties proga. Nuo kuopos įteikta ir sidabrinė dovana.

Praeito mėnesio pabaigoje sąjungietės M. Jasnauskienės namuose suruoštas "bingo", kuris davė kuopai gražaus pelno. Komisijoj darbavosi E. Jurkštienė, O. Budrikienė, P. Žičkienė.

Kuopoje randasi ir liūdnų žinių: jau kelintas mėnuo kai serga kuopos organizatorė ir visų reikalų rėmėja Marijona Jasnauskienė. Išbuvusi apie tris mėnesius ligoninėje, dabar randasi namie.

Kita nuoširdi sąjungietė Barbora Kraujelienė jau kelintas mėnuo kai serga.

Trečioji ligonė tai mūsų kuopos pirmininkė ir "Motery Dirvos" redaktorė Sofija Sakalienė, kuri pabaigoj vasario mėnesio valydamą virtuvės sienas paslydo ir krisdama nusilaužė koją ir ranką.

Visas ligones kuopos narės lanko ir prašo Aukščiausiojo kuogreičiausia grąžinti joms pilną sveikatą.

Pradžioje praeito mėnesio kp. ilgametės narės Onos Budrikienės-Fertig vyras netikėtai gatvėje sutiko mirtį. Savo darbuotojai liūdesio valandoje reiškiamie užuojautą. Už velionio sielą kuopa užprašė šv. Mišias.

Motinos Dienoje, geg. 8 d., są-tės pagarbai savo mirusių bei gyvųjų motinų užprašė šv. Mišias ir in corpore eis prie šv. Komunijos. Visų narių būtina pareiga dalyvauti bendroje Komuni-joje.

—*Ta Pati*

Cicero, III.

Ir Pas Mus Viskas Nauja

2-ros kuopos mėnesiniame susirinkime naujoji valdyba užėmė vietas, būtent pirm. O Levinskienė, vice pirm. B. Palubinskienė, nut. rašt. S. Čes-

kienė, fin. rašt. A. Šatkienė, išd. O. Zaurienė, išd. globėjos K. Lazdauskienė ir B. Daunienė, maršalka O. Šniaukštienė, korespondentė B. Jakaitienė.

Nieko nerašėm apie 2-rą kuopą, nes pirmininkė buvo susirgus. Kadangi dabar pasveiko, tai ir šįmet, kaip kasmet, surengėm vakarą pagerbti naują valdybą. Vakarą įvyko vas. 23 d. Komisija viską gražiai priruošė ir pavaišino visas nares. Naujos valdybos narės gavo po "corsage" ir sudėta visa eilė linkėjimų naujai valdybai geros sveikatos ir ilgiausių metų.

Kuopos narės gražiai darbuojas Federacijoj, Labdarių Sągoj ir BALF, kurio parengime padarė gražaus pelno.

Išrinkta 5 atstovės į apskrities susirinkimą, kuris įvyko Ciceroj 2-roj kuopoj.

Kuopos knygų revizija įvyko pas išd. O. Zaurienę. Knygos vedamos tvarkingai. Baigus darbą, šeimnininkė pavaišino skaniu užkandžiu.

B. Jakaitienė

Hartford, Conn.

Gavom Konstituciją

Susirinkiman kovo 2 d. narių atsilankė gana skaitlingai. Šiame susirinkime buvo išdalinta narėms nauja konstitucija. Visos džiaugės skaitydamos, kad viskas gražiai sutvarkyta. Didelė garbė V. Galnaitėi. Visos tariam ačiū jai už pasidarbavimą. Užsiminta ir apie iškeltą "Motery Dirvoj" klausimą — pomirtinės pakėlimą. Daug apie tai svarstyta, bet kol kas nieko nenu-tarta.

Kaip kasmet, taip ir šįmet Lietuvos nepriklausomybės dieną minėjom įvairia programa. Ypatingai programoj

pasižymėjo sąjungiečių dukrelės, būtent dvi sesutės Deltuvaitės. Jos puikiai pašoko "tap dance". Onos Navickienės anukė, Judith Chesnel, irgi labai visiems patiko. Ir buvo kuo pasigerėti. Tokie jauni vaikučiai ir taip gražiai šoka.

Mirtis aplankė Onos Dzinkienės namus, pasiimdama mylimą vyrą. Šv. Mišios buvo užprašytos, o po susirinkimo sukalbėta malda už jo sielą.

Antrą sykį kartoju, kad susirinkimai įvyksta pirmą trečiadienį kiekvieno mėnesio. — A. Kedienė, koresp.

Cambridge, Mass.

Padėka

Reiškiamė nuoširdžią padėką Moterų Sąjungos 22 kuopos narėms už suruošimą mums tikro "surprizo" 30 metų vedybinio gyvenimo sukakties progą.

Vasario 12 d. mūsų brolienės Petronelės Brazdžiunienės namuose įvyko tikrai karališkas bankietas.

Pirmiausiai tariam padėkos žodį pirmininkei Sofijai Tamskienei už rūpestingą šeimininkavimą ir jos vyrui už patarnavimą. Taip pat ir kitoms šeimininkėms: P. Brazdžiunienei, S. Griškienei, A. Kreivienei, A. Croker.

Dėkojame giminėms ir artimiems draugams už brangias dovanas, už sveikinimus žodžiu ir per radio. Tamskiams, Brazdžiunienei už patalpas namuose. Mano krikšto dukterei A. Croker už didelį pačios keptą tortą. Toliau G. Š. Griškams, A. Kreiviams, T. Baniams, V. Visminams, O. Savickams, A. Virbickams, O. Katarskiams, B. Walezik, A. Smith, G. Puzinui, Bartkams, Getrimams, A. Dargienei, P. Strazdienei, A. Dunply, K. Adamke-

vičiui, G. Bekekevičiui ir vakaro vedėjui A. Sveikauskui už turiningą kalbą. Dėkojame už perlinę karūną ir korsąžą.

Viskas, ką dėl mūsų esate padarę, mūsų širdyse pasiliks ant visados. Dar kartą visiems ačiū.

Izidorius ir Anelė Ambrozaičiai

Cicero, Ill.

Padėka

Prieš kiek laiko turėjau ypatingos garbės turėti viešnių mano bendradarbių sąjungiečių, kai kurios Centro valdybos narės ir kelias mūsų kuopos narys, taipgi M. Gylienę, atvykusią iš tremties.

Nuoširdus ačiū visoms už atsilankymą, nuoširdžius linkėjimus ir brangią dovaną, kurios nesijaučiu užsitarnavus.

Visuomet dėkinga

Kotrina Srubienė

Athol, Mass.

Padėka

Kuopos "card party" įvyko vasario 20 d. Ačiū komisijai: Valerijai Kulišienei, Magdalenai Grožienei, Onai Masiančienei, Marijai Gasiunienei ir Sofijai Stangvilienei.

Gavėnioj neturėsime susirinkimo. Po Velykų pradėsime ruošti Motinų Dienai.

—A. K.

Cleveland, Ohio

Vėl Palydėjom

Ir vėl palydėjom į amžiną antrą 26-tos kuopos narę, a. a. Rožę Zalogienę.

Kuopos valdyba ir visos narės reiškiamė gilią užuojautą vyrui A. Zalogai ir visai jo šeimai. — Koresp.

Brooklyn, N. Y.

Netekome Vienos Narės

M. S. 35-ta kuopa liudi netekusi narės Uršulės Kulikauckienės, kuri sausio 29 d. persiskyrė su šiuo pasauliu.

Reiškiamė gilios užuojautos mirusios narės šeimai. Už jos sielą kuopa užprašė Šv. Mišias.

Amžiną atilsį duok jos sielai, Viešpatie.
—Annet Balsis

Užuojauta

Sąjungietei Onai Utinskienei ir jos liudintiems vaikams dėl mirties vyro ir tėvo a. a. M. Utinsko.

M. S. 56-ji kuopa

★

Užuojauta

Gilios užuojautos, liudėsio valandoj, reiškiamė mūs kuopos valdybos narei Onai Labutienei ir jos šeimai dėl mirties sūnaus juozo. — 31-ma Kuopa

Pažangioji šeimininkė

JAUTIENOS ŠUTINYS — “ŠTUFADA”

Paimti geros jautienos mėsos nuo 4 iki 6 svarų, prikaišioti gabalėliais lachinių ir įdėti į įkaitintą puode sviestą. Vartyti mėsą, kad visos pusės gražiai apruoduotų. Kuomet gražiai bus apkepinta, įdėti piaustytų morkų, svogunų, keletą grūdų čielų pipirų, porą babkos lapelių, įpilti stiklinę balto vyno bei truputį tyros ariekos. Uždengti dugneliu ir šutinti ant labai lengvos ugnies nuo 3 iki 4 valandų. Prieš duodant į stalą mėsą apiberti lengvai miltais, apvartyti keletą kartų sunkoj, kuri turi kiek sutirštėti. Sudėjus mėsą į pusbliudį užpilti ta pačia sūka, kurioi kepė. bet kurią reikia per sietelį perkošti.

PYRAGAIČIAI-VIRTINUKAI SU GRYBAIS IR KOPŪSTAIS

Iš vieno kiaušinio ir trupučio vandens padaryti tešlą virtiniams, žiūrėti, kad tešla nebūtų kieta.

Sušatkuoti mažą galvutę šviežių kopūstų, apvirinti sudytam vandeny, nusunkti ir smulkiai sukapti. Atskirai išvirti iki minkštumo kelioliką džio-

vintų grybų, juos smulkiai sukapti. Taip pat reikia paimti vieną gerai išmirkytą silkę, nulupti, išimti kaulus ir smulkiai sukapti. Paimti šaukštą sviesto, pakepinti jame vieną smulkiai piaustytą svoguną, sudėti kopūstus ir pašutinti iki bus gerai minkšti, po to sudėti grybus, silkę, viską gerai išmaišyti, įberti sulig skonio smulkių pipirų.

Plonai iškočioti ant lentos tešlą, dėti kupstukus pagaminto mišinio, užversti tešlą ir išpiauti stikliuku virtinukus, kraštus gerai suspausti-sulipdyti ir išvirti verdančiame vandeny, kaip kad verdama paprasti virtiniai. Nusunkus sudėti į pusbliudį ir viršų apipilti iš-tarpintu sviestu.

KIAUŠINIAI SU ŽVIEŽIAIS GRYBAIS

Išvirti kietai 6 kiaušinius, nulupti ir perpiauti pusiau išilgai. Nuvalyti svarą ar daugiau šviežių, sveikų grybų, nuimti kepuraites nuo kotelių, kotelius smulkiai supiaustyti ir gerai pakepinti svieste, išimti pakepintus grybus ir likusiam svieste pakepinti šaukštą miltų, įpilti kiek karšto vandens ir puoduką

pieno, truputį druskos, kai sutirštės, nukelti į šalį. Išimti trynius iš perpiautų kiaušinių, sutrinti juos kartu su pakepintais grybais, pridėti 2 šaukštų pagaminto padažo. Išmaišius gerai, dėti šio mišinio į baltymų duobukes. Gerai ištepti sviestu dugną indo (geriausia imti plokštą stiklinį indą), sudėlioti eilėmis grybų kepurytes, ant jų uždėti kiaušinių baltymų puses. Apipilti viršų anksčiau paruoštu pieno padažu, pabarstyti baltos duonos trupinius ir įstatyti į vidutinio karščio pečių valandai laiko, arba iki gražiai apgeltonuos.

ŠVIEŽIŲ GRYBŲ SRIUBA

Išvirti sriubą iš įvairių daržovių, pav., svogunų, salerų, petruškų, porų, morkų, įdėti čiečių pipirų ir "babkų" lapelį.

Paimti kelioliką šviežių grybų, smulkiai supiaustyti, pusūdyti ir skauradoj su sviestu ir vienu smulkiai piaustytu svogunu juos patroškinti iki geltonumo. Atskirai truputį sušatkuoti daržovių, įdėti šaukštą žalių žirnių ir užpylus truputį vandens išvirti. Po tam troškintus grybus ir daržoves užpilti išvirta ir iškošta daržovių sriuba, įpilti kiek saldžios smetonos, užvirinti ir duoti į stalą.

DARŽOVIŲ SALOTOS

Paimti vieną dalį smulkiai šatkuotų kopūstų, vieną dalį virtų raudonų burokelių, vieną dalį žalių morkų drožinėlių, vieną dalį salierų, vieną žalią pipirą ir žalių salotų. Supiaustytas daržoves pasudyti, užberti truputį pipirų, sumaišyti ir užpilti majonezu bei "French dressing". Sutačius salotas tuojau duoti į stalą. Pastovėjusios salotos netenka trapumo ir nebe taip gardžios.

Naudingi Patarimai

Turint gerą kaurą (rug) reikia maž daug kas du metai mainyti jo "pad". Dėl seno "pad" kauras gali prilipti prie grindų ir šiaip jis gadinasi.

Sunkiai atidarinėjami stalčiai reikia pabarstyti bulviniais miltais (krakmolu).

Keptuves (pateines) valyti geriausia druska. Reikia įberti į keptuvę druskos, pakaitinti ant ugnies ir paėmus švarų popierių iššveisti. Taip gerai išsivalo ir prisvilusi keptuvė. Be to, druska išvalyta keptuvė kepant netraukia prie dugno.

★

Kuomet prosinant tenka prideginti drabužius, parudavimo vietą reikia patrinti sutaissytu skiediniu iš peroxido ir vandens. Ištrynus vėl perprosinti ir parudavimas išnyks.

★

Skalbiamus divonėlius (rag rugs) pakraskmolinti, tuomet jie lygiau gulės ir ilgiau laikysis švaresni, be to kraštai ne taip bruksis.

★

Plakant kiaušinių baltymus, įdėti žiupsnelį kepamų miltelių — baking powder, tuomet po apkepimo putos bus kur kas tvirtesnės — nesiskirs.

★

Merkiamas gėles vandeny, kiekvieną dieną jų galus nukarpinėti, tuomet jos ilgiau išsilaikys — nevys.

★

Kad nuėmus nemalonų svogunų kvapą nuo rankų, užtenka jas patrinti salerų skiltele, kvapas išnyks.

★

Niekuomet nelaistyti gėlių saulės kaitroj.

★

Ir pastovėjęs pienas nesuverda, jei į jį įdedamas žiupsnelis sodos.

Krauju užlietą drabužį valant reikia vengti karšto vandens, net ir šilto vandens. Užšutintas kraujas baltame drabužyje palieka rudas dėmes. Kraujo dėmių plovimui užtenka drungno vandens ir gero muilo.

★

Geriausia gėles persodinti pavasarį, kuomet oras po žiemos atšilsta. Ir laistyti tik tuomet, kuomet visai išdžiūvę.

★

Kad pyragas būtų lengviau išimti, tai išimta iš krosnies forma (b'ėta) apsukama šlapiu rankšluosčiu.

Kisielius nesti tąsus, jei sudėjus krakmolą neužvirinamas, o tik pakaitinamas.

★

Plaunant spalvuotą suknelę, įdėjus į vandenį trūputį druskos ji palaiko spalvas. Tam pačiam tiksli taipgi tinka ir trūputis amonijos, kuri, be to, dar suminkština vandenį.

★

Don't let your gas range get caked with grease. Clean the enameled surface every day with soap and water, then the grease will not harden.

Naujų Narių Mokesčių Lentelė

Mokesčiai pirmo pašalpos skyriaus, kuriame mokama \$5.00 pašalpos į savaitę:

Nuo metų	Pomirtinės Skyrius	Pašalpos Skyrius	Apšvietos Skyrius	Viso
16 iki 24	\$0.20	\$0.30	\$0.10	\$0.60
25 iki 34	.25	.30	.10	.65
35 iki 40	.30	.30	.10	.70

Mokesčiai antro pašalpos skyriaus, kuriame mokama \$7.50 pašalpos į savaitę:

Nuo metų	Pomirtinės Skyrius	Pašalpos Skyrius	Apšvietos Skyrius	Viso
16 iki 24	\$0.20	\$0.45	\$0.10	\$0.75
25 iki 34	.25	.45	.10	.80
35 iki 40	.30	.45	.10	.85

Be pašalpos Pomirtinė:

Nuo metų	Pomirtinės Skyrius	Apšvietos Skyrius	Viso
16 iki 24	\$0.20	\$0.10	\$0.30
25 iki 34	.25	.10	.35
35 iki 40	.30	.10	.40
41	.36	.10	.45
42	.37	.10	.47
43	.38	.10	.48
44	.39	.10	.49
45	.40	.10	.50
46	.42	.10	.52
47	.44	.10	.54
48	.46	.10	.56
49	.48	.10	.58
50	.50	.10	.60

Be šių mokesčių, narės syki metuose moka 50 centų į Lėšų Fondą. Paigaidaujama, kad mokesčiai į Lėšų Fondą būtų sumokėti pradžioje metų (sausio, Vasario ar Kovo mėnesiuose). Pomirtinė \$150.00.

Naujos lentelės mokesčiai naliečia senųjų narių. Jie liečia nares, kurios įsirašė į sąjungą po Rugsėjo (September) 1, 1947 metų.